

تَحذِيرُ أَهْلِ السُّنَّةِ السَّلَفِيَّةِ

مِنْ مَجَالِسَةِ وَمَخَالَطَةِ أَهْلِ الْأَهْوَاءِ الْمُبْتَدِعِينَ

De Waarschuwing van Ahl as-Sunnah as-Salafiyyin tegen het zitten en omgaan met mensen van begeerten en innovaties

Shaykh Rabī ibn Hādī al-Madkhalī

AANGEVULD MET EEN VERZAMELING UITSPRAKEN VAN DE SALAF

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Inhoudsopgave

1. De Waarschuwing van Ahl as Sunnah as-Salafiyyīn tegen het zitten en omgaan met mensen van begeerten en innovaties.

Shaykh Rabīʿ ibn Hādī al-Madkhālī

introdunctie.....	4
De consensus (ijmāʿ) over het vijandig staan tegenover de mensen van innovaties en het boycotten van hen.....	6
Het eerste punt: de uitspraken van Ibn Ḥibbān.....	7
Het tweede punt: citaten van de geleerde Al-Hafiz Abu ‘Abdullah Ubaidullah ibn Muhammad ibn Ḥamdan ibn Batta (387H).....	8
Het derde punt: de uitspraken van Al-Khattābī in zijn uitleg van Sunan Abī Dāwūd.....	12
Het vierde punt: citaten van imām Abū al-Qāsim al-Lālkāʿī.....	13
Het vijfde punt: de uitspraken van Imām al-Nawawī.....	14
Het zesde punt: de uitspraken van Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah over de Rāfiḍah (sjiieten).....	15
Het zevende punt: de uitspraken van Imām Al-Shāṭibī..	17

Het achtste punt: de uitspraak van Al-Hāfiẓ Ibn Ḥajar....	18
Het negende punt: de uitspraken van Al-Ṣan‘ānī	18
Het tiende punt: de uitspraken van Al-‘Azīm Ābādī	19
Commentaar van Shaykh Rabī‘	19

2. Waarschuwingen van de Salaf tegen mensen van innovatie

Bashīr Abū ‘Abd ar-Raḥmān al-Jazāirī

Introductie	24
Het waarschuwen tegen mensen van innovatie is verplicht volgens de consensus van de moslims	25
Spreken over mensen van innovatie is beter dan gebed, vasten en i‘tikāf — zelfs beter dan Jihād op de weg van Allah.....	26
Spreken over mensen van innovatie is in geen geval roddel (ghībah)	28
Waarschuwing tegen het zitten, omgaan en zich begeven onder mensen van begeerten (Ahl al-Ahwā’) en innovatie	31
Slot	40

Introductie

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de Naam van Allah, de Meest Barmhartige,
de Meest Genadevolle

Alle lof zij Allah. Vrede en zegeningen zij met de Boodschapper van Allah, met zijn familie, zijn metgezellen en iedereen die zijn leiding volgt.

Vervolgens:

Voorwaar, de beste leiding is de leiding van Muḥammad ﷺ, en de slechtste zaken zijn de vernieuwde zaken in de religie en elke vernieuwde zaak is een innovatie (bid'ah), en elke innovatie is dwaling.

Het is voor de moslim verplicht zich vast te houden aan het Boek (de Qurān) en de Sunnah, en zich hier stevig aan vast te klampen. Eveneens is het verplicht om weg te blijven van innovaties in de religie, en alles wat iemand in innovatie kan doen vervallen, zoals het omgaan, samenzitten en vriendschap sluiten met de mensen van innovaties (Ahl al-bida').

Allah, de Verhevene, zegt:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Jij vindt geen volk dat in Allah en in de Laatste Dag gelooft dat degenen die Allah en Zijn Boodschapper tegenstreven bevriend, ook al zijn het hun vaders, of hun zonen of hun broeders of hun stamgenoten. Zij zijn degenen bij wie Hij het geloof in hun harten heeft geschreven en Hij versterkt hen met hulp van Hem, en Hij doet hen Tuinen (het Paradijs) binnengaan waar de rivieren onderdoor stromen. Zij zijn daarin eeuwig levenden. Allah heeft welbehagen aan hen en zij hebben welbehagen aan Hem. Zij zijn degenen die van de groep van Allah zijn. Weet: voorwaar, de groep van Allah is de winnaar.” (Al-Mujādilah 58:22)

En Hij, de Verhevene, zegt:

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

“En neig niet tot degenen die onrecht plegen, anders zal de Hel jullie raken. En jullie hebben buiten Allah geen beschermers; daarna zullen jullie niet geholpen worden.” (Hūd 11:113)

Daarnaast zijn er talrijke profetische overleveringen die waarschuwen tegen het samenzitten met de mensen van innovaties:

De Boodschapper van Allah ﷺ zei:

“Een mens zal zijn met degene van wie hij houdt.”¹

En hij ﷺ zei:

“Een mens volgt de religie van zijn boezemvriend.”²

En hij ﷺ zei:

“De zielen zijn (zoals) legers die bijeengebracht zijn, wat elkaar herkent, voelt zich tot elkaar aangetrokken, en wat elkaar afstoot, verschilt van elkaar.”³

1 Al-Boekharī (6168) en Moeslim (2640).

2 Aḥmad (8028), Abū Dāwūd (4833) en At-Tirmidhī (2378).

3 Al-Boekharī (3336) en Moeslim (2638).

En hij ﷺ zei:

“De gelijkenis van een goede metgezel en een slechte metgezel is als die van de verkoper van muskus en de smid. Wat de muskusverkoper betreft: hij zal je ofwel iets schenken, of je zult iets van hem kopen, of je zult in elk geval een aangename geur van hem ruiken. En wat de smid betreft: hij zal ofwel je kleding verbranden, of je zult van hem een slechte geur ruiken.”⁴

DE CONSENSUS (IJMĀ‘) OVER HET VIJANDIG STAAN TEGENOVER DE MENSEN VAN INNOVATIES EN HET BOYCOTTEN VAN HEN.

Imām al-Baghawī (رحمه الله) zei in Sharḥ as-Sunnah (1/227), tijdens zijn toelichting op het verhaal van Ka‘b ibn Mālik, Murārah ibn ar-Rabī' en Hilāl ibn Umayyah — *moge Allah tevreden met hen zijn*:

“De Saḥābah, de Tābi‘īn en degenen die hen volgden, evenals de geleerden van de Sunnah zijn het unaniem en volledig eens over het vijandig staan tegenover de mensen van innovaties en het boycotten van hen.”

Een selectie van uitspraken van een aantal geleerden met de eerder genoemde profetische teksten en de consensus van de metgezellen (de Saḥābah) en de Tābi‘īn en degenen die hen volgden — moge Allah tevreden met hen zijn:

Ten eerste:

⁴ Al-Boekharī (5534) en Moeslim (2628).

Abū Ḥātim Ibn Ḥibbān (رحمه الله) vermeldde onder het hoofdstuk “Het aansporen tot het omgaan met de deugdzamen en het waarschuwen tegen het omgaan met de verdorvenen”, bij de ḥadīth *“Het voorbeeld van een goede metgezel en een slechte metgezel...”*, waarna hij zei:

“De verstandige persoon onderhoudt het gezelschap van de deugdzamen en verbreekt het gezelschap van de verdorvenen. Want de vriendschap van de deugdzamen ontstaat snel en verdwijnt langzaam, terwijl de vriendschap van de verdorvenen snel verdwijnt en langzaam ontstaat. Het omgaan met de verdorvenen leidt tot een slechte gedachte over de deugdzamen. En wie gezelschap onderhoudt met de verdorvenen, blijft niet gevrijwaard van het tot hun groep gerekend worden.”

Hij zei verder:

“Het is daarom verplicht voor de verstandige om weg te blijven van de mensen van twijfel,⁵ zodat hij zelf niet verdacht wordt. Zoals het gezelschap van de deugdzamen goedheid voortbrengt, zo brengt het gezelschap van de verdorvenen slechtheid voort.”

En hij zei ook:

“De verstandige persoon schaadt zijn eer niet en zoekt geen oorzaken van kwaad voor zichzelf door het blijven omgaan met de verdorvenen. Evenmin verwaarloost hij het beschermen van zijn eer niet en hij traint zichzelf om de deugdzamen te vergezellen. Want wanneer mensen goed worden geobserveerd, worden bij hen zaken zichtbaar die het uiterlijke tegenspreken.”

En hij zei ook:

⁵ Zij die twijfels zaaien over de religie.

“De verstandige gaat geen vriendschap aan met de verdorvenen, want het gezelschap van een slechte metgezel is een stuk van het Vuur. Het brengt wrok voort, zijn vriendschap is onbetrouwbaar en hij komt zijn beloften niet na. Tot het geluk van een mens behoren vier eigenschappen: een echtgenote die meegaand is (ondersteunend), rechtschapen kinderen, vrome broeders en dat zijn levensonderhoud zich in zijn eigen land bevindt.”

En hij zei:

“Elke metgezel van wie men niet het goede ondervindt, dan is het gezelschap van een hond beter dan zijn gezelschap. En wie de slechte metgezel vergezelt, blijft niet veilig, net zoals degene die zich begeeft op slechte plekken, verdacht wordt.” Einde citaat.⁶

Tweede punt: citaten van de geleerde Al-Hafiz Abu ‘Abdullah Ubaidullah ibn Muhammad ibn Ḥamdan ibn Batta (387H).

In zijn boek *“Al-Ibānah ‘an Sharī‘at al-Firqah al-Nājiyah wa Mujānibat al-Firaq al-Madhmūmah”*, in het hoofdstuk “Waarschuwing tegen het omgaan met mensen die de harten ziek maken en het geloof bederven”, vermeldt hij een groot aantal overleveringen, van nummer (359) tot (524). Hieruit heb ik de volgende geselecteerd:

Hij (رحمه الله) zei:

369 – “Abu al-Qasim Ḥafs ibn ‘Umar vertelde ons, hij zei: Abu Ḥatim vertelde ons, hij zei: Al-Mu‘alla vertelde ons, hij zei: Wuhaib van Ayyub van Abu Qilabah vertelde ons, hij zei: Abu Ḥatim zei: Abu Yazid al-Kharraz vertelde ons, hij zei: Ibn ‘Ulayyah vertelde ons, hij zei: Ayyub vertelde ons, hij zei dat Abu Qilabah zei: ‘Zit niet met mensen van begeerten, want ik vrees dat zij jullie onderdompelen in hun dwaling,

⁶ Rawḍat al-‘Uqalā’ (blz. 99 – 103).

of dat zij sommige dingen verdraaien die jullie al (met zekerheid) weten.”

371 – “Abu Bakr Ahmed ibn Muhammad ibn al-Busri al-Tamimi van Abu Ḥazim al-Kufi vertelde ons, hij zei: Ibn Abi Ghiyath vertelde ons, hij zei: Abu Sa‘id vertelde ons, hij zei: Abu Khalid van Amr ibn Qays zei: **’Er werd gezegd: zit niet met iemand die is afgeweken, want hij kan je hart doen afdwalen.’**”

376 – Muḥammad ibn al-Ḥusayn vertelde mij, hij zei: Ja‘far ibn Muḥammad Abū Bakr al-Firyābī vertelde ons, hij zei: Abū Baqī‘ Hishām ibn ‘Abd al-Malik al-Ḥimṣī vertelde ons, hij zei: Muḥammad ibn Ḥarb, van Abū Salamah Sulaymān ibn Sulaym, van Abū Ḥuṣayn, van Abū Ṣāliḥ, van Ibn ‘Abbās, die zei: **‘Zit niet met de mensen van begeerten, want hun gezelschap maakt de harten ziek.’**”

378 – “Abu al-Qasim Ḥafs ibn ‘Umar vertelde ons, hij zei: Abu Ḥatim vertelde ons, hij zei: Baqiyyah ibn al-Walīd vertelde ons, hij zei: Sulaiman ibn Sulaym vertelde ons, hij zei: Ḥabib vertelde ons, hij zei: Abu al-Zarqa vertelde ons dat al-Ḥasan zei: **‘Zit niet met de mensen van begeerten, want hun gezelschap maakt de harten ziek.’**”

395 – “Abu al-Qasim vertelde ons, hij zei: Abu Ḥatim vertelde ons, hij zei: Abu Sa‘id al-Ashajj vertelde ons, hij zei: Abu Khalid overleverde van Amr ibn Qays al-Mula‘i dat hij zei: **‘Er werd gezegd: ‘Zit niet met iemand die is afgeweken, want hij kan je hart doen afdwalen.’**”

400 – “Abu Ḥafs Umar ibn Muhammad vertelde ons, hij zei: Abu Ḥatim vertelde ons, hij zei: Ahmed ibn Yunus vertelde ons, hij zei: Zaida van Hisham vertelde ons, hij zei: **’Al-Ḥasan en Muhammad zeiden: ‘Zit niet met de mensen van begeerten, discussieer niet met hen en luister niet naar hen.’**”

403 – “Abu ‘Abdullah Muhammad ibn Makhlad ibn Ḥafs al-‘Attar vertelde: Ya’qūb ibn Ibrahim vertelde ons, hij zei: Sa‘id ibn ‘Amir zei dat zijn grootmoeder Asma vertelde: Twee mannen van de mensen van begeerten kwamen bij Muhammad ibn Sirin en wilden hem iets vertellen, maar hij zei: ‘Nee.’ Ze probeerden een vers uit de Qur’an voor te lezen, maar hij weigerde (en zei): ‘of jullie vertrekken, of ik zal jullie verwijderen!’”

407 – “Abu Bakr Muhammad ibn al-Ḥusayn vertelde ons, hij zei: Al-Firyabi vertelde ons, hij zei: Abu al-Khattab Ziyad ibn Yahya vertelde ons, hij zei: Sa‘id ibn ‘Amir vertelde ons, hij zei: Salām ibn Abi Muti‘ zei: ‘Een man van de mensen van begeerten zei tegen Ayyub al-Sakhtiyani: ‘Ik wil je om een woord vragen.’ Hij wees met twee vingers: ‘Niet eens een half woord, niet eens een half woord.’”

426 – “Abu al-Qasim Umar vertelde ons, hij zei: Ahmed ibn Muhammad vertelde ons, hij zei: Abu Bakr al-Marwazi vertelde ons, hij zei: Abu Bakr ibn Khallād al-Bahili vertelde ons, hij zei: Yahya ibn Sa‘id al-Qattān zei: Toen Sufyan al-Thawri naar Basra kwam, keek hij naar de zaak van al-Rabi‘ (Ibn Subaih) en vroeg: ‘Wat is zijn madhab (methodiek)?’ Ze zeiden: ‘Niets anders dan de Sunnah.’ Hij vroeg: ‘Met wie is hij omringd?’ Ze zeiden: ‘Ahl al-Qadar.’ Hij zei: ‘Hij is Qadari.’⁷

De Shaykh (Ibn Batta) zei: “Moge Allah Sufyan al-Thawri genadig zijn, hij sprak met wijsheid, waarheid en kennis die in overeenstemming is met de Qurān en de Sunnah, alsook met wat wijsheid vereist en door mensen met inzicht en begrip kan worden waargenomen en herkend.”

Allah, de Verhevene, zegt:

⁷ Al-Qadariyyah is een dwalende stroming die ontkent dat Allah de daden van de mensen volledig heeft voorbeschikt en beweert dat de mens zijn daden zelfstandig scheidt zonder dat dit onder Allah’s voorafgaande bepaling valt.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ

“O jullie die geloven! Neemt geen boezemvrienden van buiten jullie kring: zij zullen jullie voortdurend schade berokkenen. Zij wensen slechts dat jullie lijden.” [Āl ‘Imran: 118].

434 – “Abu ‘Amr Uthman ibn Ahmed ibn ‘Abdullah al-Daqqaq vertelde ons, hij zei: Ja‘far ibn Muhammad al-Khayyat vertelde ons, hij zei: ‘Abd al-Samad ibn Yazid al-Sa‘igh, Mardawaih, zei: Ik hoorde al-Fudayl ibn ‘Iyadh zeggen: ‘De zielen zijn (zoals) legers die bijeengebracht zijn, wat elkaar herkent, verenigt zich; degenen die onbekend zijn van elkaar, verschillen. Een volgeling van de Sunnah kan niet loyaal zijn aan een persoon van innovatie, behalve door hypocrisie.”

De Shaykh (ibn Batta) zei: “Al-Fudayl sprak de waarheid, en wij zien dat duidelijk.”

435 – “Abu al-Qasim Umar ibn Ahmad al-Qasbāni vertelde ons: Ahmed ibn Muhammad ibn Harun vertelde ons, hij zei: Abu Bakr al-Marwazi vertelde ons, hij zei: Ziyad ibn Ayyub al-Tusi vertelde ons, hij zei: Mubashshir ibn Isma‘il al-Ḥubuli zei: Er werd gezegd tegen Al-Awza‘i: ‘Een man zegt: Ik zit met Ahlul Sunnah en ook met de mensen van innovatie.’ Al-Awza‘i zei: ‘Deze man wil waarheid en dwaling aan elkaar gelijkstellen.”

De Shaykh (*ibn Batta*) zei: “Al-Awza‘i sprak de waarheid, en ik zeg: ‘Deze man kent niet het verschil tussen waarheid en dwaling, tussen ongeloof en geloof. Vanwege zaken zoals dit zijn de Qurān en Sunnah neergedaald. Allah, de Verhevene, zegt: “Wanneer zij de gelovigen ontmoeten, zeggen zij: “Wij geloven.” Maar wanneer zij terugkeren naar hun duivels (hun leiders), zeggen zij: “Wij zijn met jullie.” ” [al-Baqarah: 14].”

441 – “Abu Bakr ibn Abi Ḥāzim vertelde ons, hij zei: Abu Ja‘far al-Ḥadrami vertelde ons, hij zei: Masrūq ibn al-Marzubān vertelde ons, hij zei: Abu Isma‘il al-Farisi vertelde ons, hij zei: Ik hoorde Muhammad ibn al-Qāsim al-Ash‘abi vragen aan Ḥammād ibn Zayd, die vertelde over Muhammad ibn Wāsi‘, die zei dat Muslim ibn Yasār zei: “Laat een volgeling van religieuze innovatie niet tot je spreken, want hij kan daarin iets gieten wat je niet uit je hart kunt verwijderen.”

457 – “Abu ‘Ali Muhammad ibn Ishaq al-Sawwaf vertelde ons, hij zei: Abu Ja‘far Muhammad ibn Nasr vertelde ons, hij zei: ‘Abd al-Samad ibn Yazid al-Sa‘igh zei: Ik hoorde Isma‘il al-Tusi zeggen dat Ibn al-Mubarak tegen mij zei: ‘Laat je gezelschap zijn met de armen, en ga niet om met iemand van religieuze innovatie.’”

Deze dertien geleerden, uit een totaal van 165 geleerden van Ahl al-Sunnah, waarschuwen allen tegen het zitten en omgaan met de mensen van innovatie (bid‘ah). Dit is gebaseerd op de overleveringen van de Profeet ﷺ die waarschuwen tegen vriendschap met mensen van begeerten en innovaties, evenals op de ervaring en kennis van deze geleerden over het effect dat zulke mensen hebben op degenen die met hen zitten.

Derde punt:

Al-Khattābī (رحمه الله) zei in zijn uitleg van Sunan Abī Dāwūd bij de uitleg van de hadith van de Profeet ﷺ:

“Vergezel alleen een gelovige en laat niemand van jouw eten eten behalve een Godvrezende.”

Hij legde uit: de Profeet ﷺ waarschuwt tegen het gezelschap van iemand die niet Godvrezend is,

en tegen het omgaan en gezamenlijk eten met hem. Samen eten leidt tot toenadering en genegenheid in de harten. Hij zei: “Vorm geen genegenheid met iemand die niet tot de Godvrezenden en vromen behoort en neem hem niet als metgezel met wie je samen eet en drinkt.”⁹

In zijn uitleg van de hadith *“De zielen zijn (zoals) legers die bijeengebracht zijn”* zei hij: de Profeet ﷺ bedoelt dat de lichamen waarin de zielen zitten, elkaar in deze wereld ontmoeten en zich aantrekken of afstoten, afhankelijk van hun aangeboren overeenkomsten of verschillen. Daarom zie je dat een deugdzaam persoon houdt van een ander deugdzaam persoon en naar hem neigt, en afkerig is van het tegenovergestelde. Evenzo hecht een ondeugdzaam en slecht persoon zich aan zijn gelijken en keurt zijn handelingen goed en keert zich af van het tegenovergestelde.

Vierde punt:

Imām Abū al-Qāsim Hibat Allāh ibn al-Ḥasan ibn Manṣūr al-Lālkā'ī citeert in zijn boek *Sharḥ 'Uṣūl I'tiqād Ahl al-Sunnah wa al-Jamā'ah* talrijke teksten van vele imāms van Ahl al-Sunnah wa al-Jamā'ah, van nummer 231 tot 313.

Onder hen:

231 – “Al-Ḥasan ibn 'Uthmān vertelde ons, hij zei: Aḥmed ibn al-Ḥasan vertelde ons, hij zei: Bishr ibn Mūsā vertelde ons, hij zei: Sa'īd ibn Manṣūr vertelde ons, hij zei: Hammad ibn Zayd overleverde van Amr ibn Mālik, die weer overleverde van Abī al-Jawzā' dat hij zei: **‘Liever dat een groep apen en varkens naast mij wonen dan iemand van de mensen van begeerten.’**”

⁹ Ma'ālim al-Sunan, uitgave uit Ḥalab (Aleppo) [4/115]

Hij zei (رحمه الله):

239 – “Ali ibn Muḥammad ibn Aḥmad ibn Bakr zei, dat Al-Ḥasan ibn ‘Uthmān zei, dat Ya‘qūb ibn Sufyān zei, dat ‘Amr ibn ‘Uthmān zei, dat Baqiyyah zei, dat Thābit ibn al-‘Ajlān zei: **‘Ik heb Anas ibn Mālīk, Ibn al-Musayyib, al-Ḥasan al-Baṣrī, Sa‘īd ibn Jubayr, al-Sha‘bī, Ibrāhīm al-Nakha‘ī, ‘Aṭā’ ibn Abī Rabāḥ, Tāwūs, Mujāhid, ‘Abd Allāh ibn Abī Mulaykah, az-Zuhri, Makḥūl, al-Qāsim Abā ‘Abd al-Raḥmān, ‘Aṭā’ al-Khurāsānī, Thābit al-Bunnānī, al-Ḥakam ibn ‘Utbah en Ayyūb al-Sakhtiyānī, Hamād en Muḥammad ibn Sīrīn, en Abā ‘Āmir ontmoet — en hij had Abū Bakr aṣ-Ṣiddīq, Yazīd ar-Raqāshī, en Sulaimān ibn Mūsā ontmoet — allen bevelen mij om in de gemeenschap (al-Jamā‘ah) te blijven en waarschuwen mij tegen de mensen van begeerten (aṣḥāb al-ahwā)’.**

Baqiyyah zei: “Daarna huilde hij en zei: ‘O neef, er is geen handeling die hoopvoller of zekerder is dan naar deze moskee te gaan’”, verwijzend naar Masjid al-Bāb (*Damascus*).

Deze tweeëntwintig geleerden maken deel uit van een totaal van **tweeëntachtig geleerden** die al-Lālkā‘ī aanhaalt om de Manhaj (methodologie) van de Salaf en hun houding tegenover de mensen van innovaties en begeerten te verduidelijken.

Vijfde punt:

Imām al-Nawawī (رحمه الله) zei onder de eerder genoemde ḥadith — de ḥadith van de Profeet ﷺ: **“Het voorbeeld van een goede metgezel...”** —: “Hierin ligt de deugd van het gezelschap van de rechtschapenen, de goeden en edelmoedigen met goede manieren, vroomheid, kennis en beleefdheid, en het waarschuwen tegen het gezelschap van de verdorvenen, de mensen van innovatie, en degenen die roddelen, of wanneer zij zeer verdorven en nutteloos zijn, en dergelijke vormen van verwerpelijk gedrag.”

Zesde punt: De Rāfiḍah (sjiieten)

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah (رحمه الله) zei:

“Wat betreft de Rāfiḍah (sjiieten), zij onderhouden geen omgang met iemand zonder dat zij daarmee hypocrisie tonen. Want hun religie, die zij in hun hart dragen, is verdorven; het drijft hen tot liegen, bedrog, oplichterij en het kwaad willen voor anderen. Zij sparen hen geen kwaad en laten geen kwaad dat zij kunnen doen achterwege. Zij zijn ver afschuw door wie hen niet kent, en zelfs als men niet weet dat iemand Rāfiḍah is, toont zich op zijn gezicht het teken van hypocrisie en in zijn manier van spreken. Daarom zie je hen hypocrisie vertonen tegenover zwakke mensen of mensen van wie zij niets nodig hebben, vanwege de hypocrisie in hun hart die hun hart verzwakt.

Een gelovige daarentegen heeft de eer van het geloof, want aan Allah behoort de eer en waardigheid en aan Zijn boodschapper en de gelovigen. Toch beweren zij (de Rāfiḍah) geloof te hebben boven anderen, terwijl vernedering bij hen meer te zien is dan bij de andere groeperingen onder de moslims.

Allah, de Verhevene, zei: **{Waarlijk, Wij zullen Onze boodschappers helpen en degenen die geloven, in het wereldse leven en op de Dag wanneer de getuige naar voren treedt.}** [Ghāfir: 51]. En zij zijn van alle groepen binnen de islam het verst verwijderd van hulp en overwinning en het meest geneigd om anderen in de steek te laten. Hieruit blijkt dat zij van alle groepen binnen de islam het dichtst bij hypocrisie (nifāq) staan en het verst verwijderd zijn van geloof (īmān).

Een bewijs daarvan is dat de oorspronkelijke hypocrieten, die geen geloof hebben zoals de atheïsten, neigen naar de Rāfiḍah en dat de Rāfiḍah meer naar hen neigen dan naar andere groepen.

De Profeet ﷺ zei:

“De zielen zijn (zoals) legers die bijeengebracht zijn, wat elkaar herkent, voelt zich tot elkaar aangetrokken, en wat elkaar afstoot, verschilt van elkaar.”¹¹

En Ibn Mas‘ūd (رضي الله عنه) zei: ***“Beoordeel de mensen op basis van hun metgezellen.”***

Hieruit blijkt dat er tussen de zielen van de Rāfiḍah en de zielen van de hypocrieten een sterke overeenkomst bestaat: een gedeelde aard en gelijkenis. Dit komt door de aanwezigheid van hypocrisie bij de Rāfiḍah, want hypocrisie bestaat uit verschillende vormen en gradaties. Zoals in Al-Boekharī en Moeslim is overgeleverd dat de Profeet ﷺ zei:

“Vier eigenschappen: bij wie ze aanwezig zijn, die is een pure hypocriet. En bij wie een eigenschap daarvan aanwezig is, die heeft een eigenschap van hypocrisie totdat hij die verlaat: wanneer hij spreekt liegt hij, wanneer hem iets wordt toevertrouwd verraadt hij het, wanneer hij een verbond sluit breekt hij het, en wanneer hij ruzie maakt gaat hij over de grenzen.”¹²

En hij (Ibn Taymiyyah رحمه الله) zei:

Vriendschap, relaties via huwelijk en broederschap zijn niet toegestaan behalve met mensen van gehoorzaamheid aan Allah, zoals Allah dat wil. Hierop wijst de Hadith die in de Sunan is overgeleverd:

“Neem slechts een gelovige als metgezel, en laat alleen een Godvrezende van jouw voedsel eten.”

En ook:

“De mens volgt het geloof van zijn vriend, dus laat ieder van jullie kijken wie hij als vriend neemt.”¹³

¹¹ Al-Boekharī (3336) en Moeslim (2638).

¹² Minhāj as-Sunnah 6/425–427

¹³ Majmū‘ al-Fatāwā 15/327

Zevende punt:

Al-Shāṭibī (رحمه الله) zei, nadat hij overleveringen had genoemd die waarschuwen tegen mensen van innovatie:

Van Yaḥyā ibn Abī Kathīr is overgeleverd: “Wanneer je een innovator op een weg tegenkomt, neem dan een andere weg.”

En van Abū Qilābah: “Ga niet zitten met de mensen van begeerten (ahwā’), en discussieer niet met hen, want ik vrees dat zij jullie in hun dwaling zullen onderdompelen en dat zij verwarring brengen in datgene wat jullie al wisten.”

En van Ibrāhīm (al-Nakha’ī):

“Ga niet zitten met mensen van begeerten en spreek niet met hen, want ik vrees dat jullie harten zullen afwijken.”

En hierover zijn veel overleveringen. En dit wordt versterkt door wat overgeleverd is van de Profeet ﷺ: *“De mens volgt het geloof van zijn vriend, dus laat ieder van jullie kijken wie hij als vriend neemt.”*

De betekenis hiervan is duidelijk, zoals Abū Qilābah erop wees: Een persoon kan zeker zijn van een zaak uit de Sunnah, maar een persoon van begeerte werpt hem een interpretatie voor van een woord dat meerdere betekenissen kan hebben zonder bewijs, of hij voegt een beperking toe vanuit zijn eigen mening, waarna het hart dat accepteert.

Wanneer hij daarna terugkeert naar wat hij eerder kende, merkt hij dat het verwarrend is geworden. Dan gebeurt één van de twee dingen:

- of hij beseft het en weerlegt het met kennis, of hij kan het niet weerleggen.
- of hij merkt het niet eens op en volgt degenen die ten onder zijn gegaan.¹⁴

Achtste punt:

Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar (رحمه الله) zei:

“In de Hadith¹⁵ is een verbod op het omgaan met iemand wiens gezelschap schadelijk is voor de religie en het wereldse leven, en er is aanmoediging om om te gaan met iemand wiens gezelschap in beide nuttig is.”¹⁶

Negende punt:

Al-Ṣanʿānī (رحمه الله) zei tijdens zijn uitleg van deze ḥadith:

De woorden: “*of je ruikt van hem een slechte geur*” betekenen dat een slechte metgezel ofwel je religie aantast en je daarin schaadt, of je zorgen en benauwdheid brengt.

Dit spoort aan om afstand te nemen van slecht gezelschap en dicht bij goed gezelschap te blijven.

ʿAlī (رضي الله عنه) zei:

“Neem geen verdorven persoon als metgezel, want hij zal zijn gedrag voor je mooier maken en hij zal wensen dat jij zoals hij wordt.”

En er wordt gezegd:

¹⁴ Al-Iʿtiṣām van al-Shāṭibī, ed. al-Hilālī 1/172–173

¹⁵ Hij verwijst naar de hadith van Abū Mūsā (رضي الله عنه), overgeleverd van de Profeet ﷺ, waarin hij zei: ‘De gelijkenis van een goede metgezel en een slechte metgezel...’ tot het einde van de hadith.

¹⁶ Faṭḥ al-Bārī van Ibn Ḥajar 4/324

“Pas op voor het omgaan met slechte mensen, want je karakter zal ongemerkt van hen overnemen (d.w.z. je zal dezelfde eigenschappen overnemen zonder dat je het merkt).”¹⁷

Tiende punt:

Al-‘Azīm Ābādī (رحمه الله) zei:

“In de ḥadīth is een aanwijzing om het gezelschap van vrome mensen en geleerden te zoeken en met hen om te gaan, want dat brengt voordeel in dit leven en het hiernamaals.

En er is een aansporing om het gezelschap van slechte en zondige mensen te vermijden, want dat schaadt zowel je religie als je wereldse leven.”¹⁸

Ik (Shaykh Rabī‘) zeg: wij waarschuwen de Salafī-jongeren voor het omgaan met mensen van begeerten, hen te vergezellen en naar hen toe te neigen. Laat hen lering trekken uit degenen die hen voorgingen: mensen die zichzelf overschatten en dachten dat zij de mensen van dwaling zouden leiden en hen zouden terugbrengen van hun afwijking en misleiding. Maar vervolgens raakten zij zelf wankelend, verward, en vielen uiteindelijk ten prooi aan de mensen van innovatie.

Er zijn in de vroege geschiedenis van de islam vele ervaringen geweest. Zo waren er mensen uit de zonen van de metgezellen (Ṣaḥābah) die, toen zij zich tot Ibn Saba’ wendden, in dwaling vervielen. En er waren mensen uit de zonen van de metgezellen en de Tabi‘īn (generatie na de Ṣaḥābah) die, toen zij zich tot al-Mukhtār ibn Abī ‘Ubayd wendden, in dwaling vervielen.

17 Al-Tanwīr sharḥ al-Jāmi‘ al-Ṣaḡhīr 9/521

18 ‘Awn al-Ma‘būd 13/178

En in deze tijd zijn er mensen die zich hebben gewend tot vele misleidende politieke predikers en leiders van innovatie, en zo zijn zij in de netten van de mensen van dwaling gevallen.

Zij zijn talrijk, zeer talrijk. Maar wij noemen onder hen het verhaal van 'Imrān ibn Ḥiṭṭān: hij behoorde tot Ahl as-Sunnah, maar hij werd verliefd op een vrouw van de Khawārij. Hij wilde met haar trouwen en haar naar de Sunnah leiden. Hij trouwde met haar, maar zij liet hem juist in innovaties vervallen. Terwijl hij haar wilde leiden, dwaalde hij juist door haar af.

En velen die zich toeschrijven aan de Salafī Manhaj zeggen: “Ik ga om met mensen van begeerten om hen te leiden,” maar hij valt zelf in hun netten.

'Abd ar-Raḥmān ibn Muljam en 'Imrān ibn Ḥiṭṭān: beiden waren van Ahlul Sunnah, maar vervielen vervolgens in dwaling.

De verdorvenheid van Ibn Muljam bracht hem ertoe 'Alī Ibn Abi Tālib (رضي الله عنه) te doden, en de verdorvenheid van 'Imrān ibn Ḥiṭṭān bracht hem ertoe deze moordenaar te prijzen, wij zoeken onze toevlucht bij Allah tegen dit kwaad.

Hij (ibn Ḥiṭṭān) zei:

O slag van een vrome, die daarmee niets anders wilde...

dan het bereiken van de tevredenheid van de Heer van de Troon.

Wanneer ik soms aan hem denk, beschouw ik hem...

als degene met de zwaarste weegschaal bij Allah onder de schepselen.

Hoe voortreffelijk zijn de mensen wier graven de buiken van de vogels zijn;

zij vermengden hun religie niet met onrecht en agressie.”

Tot het einde van de verschrikkelijke verzen die hij heeft uitgesproken ter lof van deze **misdadiger**.

Het is overgeleverd dat ‘Abd ar-Razzāq, een van de imams van ḥadīth, werd misleid door de aanbidding en ascetisme van Ja‘far ibn Sulaymān al-Ḍubā‘ī, en hem vergezelde, waardoor hij viel in de valstrikken van de Shi‘a.

En Abū Dharr al-Harawī — de overleveraar van Ṣaḥīḥ al-Bukhārī via bepaalde overleveringsketens, en een van de grote geleerden van ḥadīth — werd misleid door een uitspraak die al-Dāraquṭnī deed ter lof van al-Bāqillānī. Deze uitspraak leidde ertoe dat hij in de netten van de Ashā‘irah¹⁹ terechtkwam, en hij werd zelfs een oproeper tot Ash‘ariyyah. Door hem verspreidde de Ash‘arī-ideologie zich in al-Maghreb (Arabisch Westen). De mensen van al-Maghreb begonnen zich tot hem te wenden, hem te bezoeken en bij hem langs te gaan, waarna hij onder hen de Ash‘arī-ideologie verspreidde. Voorheen kenden zij enkel de Salafī Manhaj. Zo introduceerde hij een slechte leer voor hen. Wij vragen Allah om bescherming.

Zoals de Profeet ﷺ zei:

“Wie oproept tot leiding, zal een beloning hebben gelijk aan de beloning van degenen die hem volgen, zonder dat hun beloning vermindert. En wie oproept tot dwaling, zal een zonde dragen gelijk aan de zonden van degenen die hem volgen, zonder dat hun zonden verminderd worden.”²⁰

Wij vragen Allah om bescherming.

Al-Bayhaqī werd eveneens misleid door enkele mensen van dwaling, zoals Ibn Furak en anderen, terwijl hij een van de grote geleerden van ḥadīth was; hij raakte verstrikt in de ideologie van de Ashā‘irah.

¹⁹ De Ashā‘irah zijn een groepering die de meeste eigenschappen van Allah ontkennen of de betekenis ervan verdraaien.

²⁰ Muslim (1893)

Soms is er een onwetende die zichzelf vertrouwt en zich daarop laat misleiden, zonder kennis die hem beschermt. Zo iemand is vele malen vatbaarder voor het vallen in innovatie dan anderen.

In deze tijd zijn er vele voorbeelden van mensen die wij hebben gekend die op de Salafī Manhaj waren, maar toen zij zich mengden met mensen van innovatie, raakten zij verdwaald. Want de mensen van innovatie hebben tegenwoordig methoden, activiteiten en manieren die misschien zelfs de vroegere “duivels” niet kenden. Nu kennen zij deze methoden en wegen en hoe zij mensen kunnen misleiden.

Een van de methoden van de hedendaagse mensen van begeerten is: “Je leest, je neemt het goede en laat het slechte.” Veel jongeren kunnen geen onderscheid maken tussen waarheid en valsheid. Zij vallen daardoor in valsheid terwijl zij denken dat het waarheid is, en zij verwerpen de waarheid terwijl zij denken dat het vals is, en zo raken de zaken voor hem omgekeerd.

Zoals Ḥudhayfah (رضي الله عنه) zei:

“De diepste vorm van dwaling is dat je ontkent wat je vroeger kende, en erkent wat je vroeger ontkende.”

Dan zie je hem actief in de velden en arena's van As-Salafiyyah, *Mā shā' Allāh*, je merkt het niet eens voordat je ziet dat deze arme man volledig is omgedraaid en een vijand van Ahl as-Sunnah wordt. Het verwerpelijke wordt bij hem goed, en het goede wordt verwerpelijk. Dit is inderdaad de diepste vorm van dwaling.

Daarom waarschuwen wij de salafī-jongeren om zich niet te laten misleiden door mensen van innovatie en niet naar hen toe te neigen.

Geschreven door:

Rabī' ibn Hādī al-Madkhalī

13 Ṣafar 1438 H

تحذير السلف من أهل البدع

{ جمع لأقوالهم }

Waarschuwingen van de Salaf
tegen mensen van innovatie
(verzamelde uitspraken)

Bashīr Abū ‘Abd ar-Raḥmān al-Jazāirī

Introductie

In de Naam van Allah, de Meest Barmhartige, de Meest Genadevolle.

Moge Allah's vrede en zegeningen zijn met de Boodschapper van Allah, zijn familie en metgezellen.

Vervolgens:

Dit boek bevat uitspraken en principiële standpunten van geleerden (en de Salaf) die zich hebben ingezet voor het verspreiden van de Sunnah onder de mensen en voor het bestrijden van de dwalingen en leugens die door mensen van begeerten en innovatie zijn voortgebracht.

Ik heb deze uitspraken verzameld, zodat degene die de Sunnah volgt de weg van de waarheid leert kennen en deze kan volgen, en de weg van de dwaling leert herkennen om die te vermijden.

Elke uitspraak is zorgvuldig teruggevoerd naar haar oorspronkelijke bron, met vermelding van de boektitel en het paginanummer.

Op sommige plaatsen heb ik korte toelichtingen toegevoegd. Niet om iets aan hun woorden toe te voegen, maar enkel om bepaalde uitspraken verder te verduidelijken.

Ik hoop dit werk, als Allah het wil, uitsluitend te hebben verricht om Zijn Welbehagen te verkrijgen en als oprecht advies aan de moslims.

Ik vraag Allah, de Verhevene, dit van mij te aanvaarden. Voorwaar, Hij is de Alhorende, de Alwetende.

Bashīr Abū ‘Abd ar-Raḥmān al-Jazāirī

4 november 2007

De waarschuwing tegen mensen van innovatie is verplicht volgens de consensus van de moslims

Onder degenen die hierover de consensus hebben overgeleverd, is Imām Ibn Taymiyyah. Hij zei, zoals vermeld in *Majmū‘ al-Fatāwā* (28/231):

“En zo ook de leiders van innovatie onder de aanhangers van uitspraken die ingaan tegen het Boek en de Sunnah, of van vormen van aanbidding die ingaan tegen het Boek en de Sunnah: het verduidelijken van hun toestand en het waarschuwen van de ummah tegen hen is verplicht volgens de consensus van de moslims.”

Ik zeg: in deze woorden ligt een duidelijk, helder bewijs dat de geleerden consensus hebben over het waarschuwen tegen mensen van innovatie. Dat is slechts omdat hun schade voor de moslims groter is dan die van de uiterlijke vijanden van Allah, zoals verder zal blijken uit de woorden van Ibn Taymiyyah.

Spreken over mensen van innovatie is beter dan gebed, vasten en i‘tikāf — zelfs beter dan Jihād op de weg van Allah

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah vermeldde in dezelfde bron:

“Totdat aan Ahmad ibn Hanbal werd gezegd: ‘Is een man die vast, bidt en i‘tikāf verricht geliefder voor u, of iemand die spreekt over de mensen van innovatie?’

Hij antwoordde: ‘Wanneer hij bidt, vast en i‘tikāf verricht, dan is dat voor zichzelf. Maar wanneer hij spreekt over mensen van innovatie, dan is dat voor de moslims. Dat is beter.’”

Ik zeg: hierin ligt een weerlegging tegen degene die het spreken van de waarheid tegen de mensen die afgeweken zijn (van de Sunnah) ontwijkt onder het voorwendsel dat dit afleidt van aanbidding.

Daarna zei Shaykh al-Islām:

“Hieruit blijkt dat het voordeel hiervan algemeen is voor de moslims in hun religie en dat dit behoort tot het strijden op de weg van Allah (Jihād). Want het zuiveren van het pad van Allah, Zijn religie, Zijn methodiek en Zijn wetgeving, en het afwerpen van de agressie en overtreding van deze mensen van innovatie, is verplicht volgens de consensus van de moslims. En als Allah niet telkens mensen zou doen opstaan om hun schade af te weren, dan zou de religie verdorven raken. En die verdorvenheid zou groter zijn dan de verdorvenheid van de overheersing van de strijdende vijand. Want wanneer zij de overhand krijgen, bederven zij de harten en hun religie slechts als gevolg daarvan; maar dezen — de mensen van innovatie — bederven deze direct vanaf het begin.”

En hij zei ook:

“Het weerleggen van de Mu‘tazila en de Qadariyya, en het blootleggen van hun tegenstrijdigheden, is een vorm van het onderdrukken van de tegenstander en het tonen van de onjuistheid van zijn uitspraak. Hij is zoals de zegevierende strijder (al-mujāhid al-muntasir). Want degene die mensen van innovatie weerlegt is een mujāhid. Zo zei zelfs Yaḥyā ibn Yaḥyā — de Shaykh van al-Bukhārī en Muslim: ‘Het verdedigen van de Sunnah is beter dan jihād.’” Zie *Naqd al-Mantiq van Ibn Taymiyyah* (12).

En hij zei in *Minhāj al-Sunnah* (5/146):

“Zo behoort ook tot de taak van de mensen van kennis dat zij duidelijk maken wie een fout heeft gemaakt bij het overleveren van iets van de Profeet ﷺ, of bewust over hem heeft gelogen, of over degenen die kennis van hem overleveren.

Hetzelfde geldt voor het verduidelijken van een foutieve opvatting die iemand heeft ingenomen in religieuze kwesties, of dat nu gaat om wetenschappelijke of praktische zaken. Als iemand hierover spreekt met kennis, rechtvaardigheid en met de oprechte bedoeling om advies te geven, dan zal Allah hem daarvoor belonen. Des te meer geldt dit wanneer degene over wie gesproken wordt oproept tot innovatie; dan is het verplicht zijn zaak aan de mensen duidelijk te maken. Want het afweren van zijn kwaad van de mensen is groter dan het afweren van het kwaad van een struikrover/bandiet.”

Spreeken over mensen van innovatie is in geen geval roddel (ghībah)

Abū Ṣāliḥ al-Farrā’ (رحمه الله) zei:

“Ik vertelde Yūsuf ibn Asbāt iets over al-Wakī’ betreffende Fitna, waarop hij zei: ‘Dat lijkt op zijn leraar al-Ḥasan ibn Ṣāliḥ.’ Ik vroeg Yūsuf: ‘Ben je niet bang dat dit roddel is?’ Hij zei: ‘Waarom, o dwaas? Ik ben beter voor hen dan hun vaders en moeders. Ik weerhoud mensen ervan om hun innovaties te volgen, zodat hun zonden hen niet achtervolgen. Degene die hen prijst, schaadt hen juist.” Zie *Tahdhīb al-Tahdhīb* (1/398).

Ibn Abī Zamanayn (رحمه الله) zei:

“De mensen van de Sunnah hebben altijd de mensen van dwaling en begeerten bekritiseerd, verboden om met hen te zitten, gewaarschuwd voor hun Fitnah en hun toestand verduidelijkt. Zij zagen dat niet als roddel of lastering.” Zie *Uṣūl al-Sunnah*, (292).

Al-Ḥasan al-Baṣrī (رحمه الله) zei:

“Er is geen roddel over iemand van innovatie of over een zondaar die zijn zonde openlijk toont.” Zie *Kitāb as-Sunnah van al-Lālakā’ī*, (279).

En hij zei ook:

“Er is geen roddel over de mensen van innovatie.” *al-Lālakā’ī*, (280)

En hij zei:

“Drie soorten mensen hebben geen bescherming tegen roddel: (hij noemde onder andere) de openlijke zondaar, de verkondiger van innovatie...” *al-Lālakā’ī*, (278)

Ibrāhīm al-Nakha‘ī (رحمه الله) zei:

“Er is geen roddel over de persoon van innovatie.” *Ad-Dārimī*, (394)

En Abū Zayd al-Anṣārī (رحمه الله) zei:

“Wij kwamen op een regenachtige dag bij Shu‘bah. Hij zei: ‘Dit is geen dag voor ḥadīth; vandaag is een dag voor roddel (ghībah). Kom, laten we over de leugenaars roddelen.’” Zie *al-Kifāyah*, (91).

Abū Zur‘ah ad-Dimashqī (رحمه الله) zei:

“Ik hoorde Abū Mushir gevraagd worden over een man die fouten maakt, vergissingen begaat en zaken verkeerd overlevert. Hij antwoordde:

‘Maak zijn toestand duidelijk.’

Ik vroeg daarop aan Abū Mushir: ‘Beschouwt u dat als roddel (ghībah)?’

Hij zei: ‘Nee.’” *al-Kifāyah*, (92).

‘Abdullāh ibn al-Mubārak (رحمه الله) zei:

“Al-Mu‘allā ibn Hilāl is iemand die ḥadīth verzint.”

Daarop zei een van de aanwezigen tegen hem:

“O Abū ‘Abd ar-Raḥmān, roddel jij nou over hem?”

Hij antwoordde:

“Zwijg! Als wij dit niet duidelijk maken, hoe zal men dan waarheid van valsheid onderscheiden?” *al-Kifāyah*, (91).

‘Abdullāh, de zoon van Imām Aḥmad (رحمه الله), zei:

“Abū Turāb an-Nakhshabī - ‘Askar ibn al-Ḥuṣayn — kwam bij mijn vader. **Mijn vader zei toen: ‘Die en die is zwak, en die en die is betrouwbaar.’**

Daarop zei Abū Turāb: ‘O Shaykh, spreek niet slecht over de geleerden.’

Mijn vader draaide zich naar hem toe en zei:

‘Wee jou! Dit is oprecht advies (naṣīḥa), dit is geen roddel.’” *Ṭabaqāt al-Ḥanābilah*, (1/249.)

Ik zeg: dit is precies hetzelfde als wat veel jongeren vandaag zeggen. Wanneer iemand opstaat om de Sunnah van de Profeet ﷺ te verdedigen door een weerlegging te schrijven tegen die en die omdat zij van de waarheid zijn afgeweken, dan spreekt degene zonder kennis en zegt:

“Jij roddelt over de geleerden.”

Terwijl, als je kijkt naar degene tegen wie de weerlegging gericht is, je vaak ziet dat het slechts studenten van kennis zijn. En zelfs al zouden het geleerden zijn, dan nog is het verplicht voor hen te waarschuwen wanneer zij afwijken van de waarheid, zoals uitvoerig is vastgelegd in de uitspraken van de Salaf.

Ismā‘īl al-Khuṭabī (رحمه الله) zei:

‘Abdullāh ibn Aḥmad vertelde ons dat hij tegen zijn vader zei:

“Wat zegt u over de mensen van ḥadīth die naar een shaykh komen, terwijl hij misschien een Murji’²¹ is, of een Shiiet, of iets van afwijking van de Sunnah bij zich heeft? Mag ik daarover zwijgen, of moet ik voor hem waarschuwen?”

Mijn vader antwoordde:

“Als hij uitnodigt tot innovatie (bid’ah), daarin een voortrekker is (leider) en daartoe oproept, dan moet je voor hem waarschuwen.” *Sharḥ al-‘ilal*, (1/350).

²¹ De Murji’ah is een stroming die daden buiten de essentie van imān plaatst en stelt dat zonden het imān niet aantasten zolang het geloof in het hart aanwezig is. Zij stellen dat imān voornamelijk bestaat uit bevestiging in het hart (en volgens sommigen ook uitspraak met de tong). Dit is echter in strijd met de geloofsovertuiging van Ahl as-Sunnah, die bevestigen dat geloof (imān) bestaat uit overtuiging in het hart, uitspraak met de tong en daden met de ledematen; het neemt toe door gehoorzaamheid en neemt af door zonden.

Waarschuwing tegen het zitten, omgaan en zich begeven onder mensen van begeerten (Ahl al-Ahwā’) en innovatie (bid‘ah).

Allah تعالى zegt:

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ

“Voorwaar, degenen die hun religie opsplitsen en tot partijen werden, jij (o Muhammed) bent in niets verantwoordelijk voor hen...”

Al-An‘ām (6:159)

En Hij, de Verhevene, zegt ook:

وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

“En behoort niet tot de veelgodenaanbidders, behorend tot degenen die hun religie hebben opgesplitst en tot groepen zijn geworden; iedere groep verheugt zich in wat zij hebben.” Ar-Rūm (30:31-32)

“Wie met een persoon van innovatie zit, wees op je hoede voor hem.

Wie met een persoon van innovatie zit, zal geen wijsheid verkrijgen.

Ik zou graag willen dat er tussen mij en een persoon van innovatie een ijzeren muur is. Het eten bij een jood of een christen is mij geliefder dan het eten bij een persoon van innovatie.” al-Lālikā’ī, as-Sunnah, (1139).

Imām Aḥmad ibn Ḥanbal (رحمه الله) zei:

“Mensen van innovatie behoren niet tot degenen met wie men mag zitten, omgaan of zich vertrouwd voelen.” al-Ibānah, (495).

Habbīb ibn Abī az- Zarbarqān (رحمه الله) zei:

“Muḥammad ibn Sīrīn, wanneer hij een woord hoorde van een persoon van innovatie, stopte hij zijn vingers in zijn oren en zei: **‘Het is mij niet toegestaan hem te spreken. (Hij bleef dat doen) totdat die persoon zijn gezelschap had verlaten.’**” *as-Sunnah van al-Lālikā’ī*, (291).

Salām ibn Abī Muṭī‘ (رحمه الله) zei:

“Een man van mensen van begeerten zei tegen Ayyūb as-Sakhtiyānī: **‘O Abū Bakr, mag ik u over een woord vragen?’**

Ayyūb maakte een gebaar met zijn vinger en zei: **‘Niet een half woord, niet een half woord.’**” *as-Sunnah van al-Lālikā’ī*, (291).

Imām Aḥmad ibn Ḥanbal (رحمه الله) zei in zijn brief aan Musaddad:

“Raadpleeg geen persoon van innovatie in jouw religie, en reis niet met hem.” *al-Ādāb ash-Shar‘iyyah*, (3/578).

Imām Ibn al-Jawzī رحمه الله zei:

“Vrees Allah, vrees Allah met betrekking tot het vergezellen van deze mensen — bedoelend de mensen van innovatie. En het is verplicht om kinderen ervan te weerhouden om met hen om te gaan, zodat er niets van hen in hun harten blijft.

Houd hen bezig met de overleveringen van de Profeet ﷺ, zodat hun aard (karakter) daarmee gevormd wordt.” *al-Ādāb ash-Shar‘iyyah*, (3/578).

Abū Muḥammad al-Barbahārī (رحمه الله) zei:

“Wanneer je bij een persoon iets van innovaties ziet, wees dan op je hoede voor hem, want wat hij voor jou verbergt is groter dan wat hij laat zien.” *Kitāb as-Sunnah*, (148).

Ik zeg: hij heeft de waarheid gesproken, want de mensen van innovatie verbergen veel van hun dwaling. Ware het niet voor de geleerden van Ahl as-Sunnah, dan zouden zij alles openlijk tonen.

Hij zei ook:

“De mensen van innovatie zijn als schorpioenen: zij verbergen hun hoofden en lichamen in het zand en laten alleen hun staart zien. Wanneer zij de kans krijgen, steken zij. Zo zijn ook de mensen van innovatie: zij verbergen zich tussen de mensen, en wanneer zij de kans krijgen, bereiken zij wat zij willen.” *Ṭabaqāt al-Hanābilah*, (2/44).

Ibn Rajab (رحمه الله) zei:

“Wat betreft de mensen van innovatie en dwaling, en degenen die zich voordoen als geleerden terwijl zij dat niet zijn, het is toegestaan om hun onwetendheid en gebreken te verduidelijken, ter waarschuwing tegen het volgen van hen.” *al-Farq bayna an-Naṣīḥah wa at-Ta‘yīr*, (36).

Ik zeg: hoe velen zijn er in deze tijd! Je ziet hen nederigheid tonen, welsprekend spreken en veel citaten gebruiken, waardoor de luisteraars denken dat zij grote geleerden zijn, terwijl hij slechts oppervlakkige kennis heeft.

En hierover zei de Profeet ﷺ:

المتشبع بما لم يُعطِ كلابس ثوبي زور

“Degene die zich voordoeet alsof hij iets bezit wat hij niet heeft, is als iemand die twee valse kledingstukken draagt.” *Overgeleverd in al-Bukhārī en Muslim.*

Al-Ḥasan al-Baṣrī (رحمه الله) zei:

“Zit niet met een persoon van begeerte, want hij zal iets in jouw hart werpen dat je zal volgen en je vernietigen, of je spreekt hem tegen, maar (alsnog) wordt je hart ziek.” *Ibn Waḍḍāḥ*, (57).

Al-Ḥasan en Ibn Sīrīn (رحمهما الله) zeiden:

“Zit niet met mensen van begeerten (Ahl al-Ahwā’), discussieer niet met hen en luister niet naar hen.” *al-Ibānah*, (395).

‘Aṭā’ (رحمه الله) zei:

“Allah عز وجل openbaarde aan Mūsā (عليه السلام): ‘Zit niet met mensen van begeerten, want zij zullen in jouw hart stoppen wat er niet in zat.’” *al-Ibānah*, (358).

Abū Nu‘aym (رحمه الله) zei:

“Sufyān ath-Thawrī kwam op vrijdag binnen en zag al-Ḥasan ibn Ṣāliḥ ibn Ḥayy bidden. Hij zei: **‘Wij zoeken onze toevlucht bij Allah tegen huichelachtige nederigheid.’** Toen nam hij zijn sandalen en ging weg.” *at-Tahdhīb*, (2/249).

Ik zeg: kijk — moge Allah je genadig zijn — hoe Sufyān ath-Thawrī niet werd misleid door de uiterlijke nederigheid van al-Ḥasan ibn Ṣāliḥ. Hij wist dat het criterium de overeenstemming met de waarheid is, niet een uiterlijke schijn van nederigheid.

Bishr ibn al-Ḥārith al-Ḥāfī (رحمه الله) zei:

“Zā’idah zat in de moskee en waarschuwde de mensen voor Ibn Ḥayy en zijn metgezellen. Hij zei: zij waren voorstander van gewapende opstand (tegen de leiders en de moslims). *as-Siyar*, (7/363).

Muḥammad ibn al-Ḥasan ibn Hārūn al-Mawṣilī (رحمه الله) zei:

“Ik vroeg Abū ‘Abd Allāh Aḥmad ibn Ḥanbal naar de uitspraak van al-Karābīsī: **‘Mijn recitatie van de Qur’ān is geschapen.’**

Abū ‘Abd Allāh zei tegen mij: **‘Pas op, pas op voor deze al-Karābīsī. Spreek niet met hem en spreek niet met degene die met hem spreekt’ — vier of vijf keer.**” *as-Sunnah van ‘Abdullāh ibn Imām Aḥmad*, (187).

Ayyūb as-Sakhtiyānī (رحمه الله) zei:

“Abū Qilābah zei tegen mij: **‘Geef mensen van begeerten geen toegang tot jouw gehoor, anders zullen zij erin werpen wat zij willen en jouw hart veranderen.’**” *al-Ibānah*, (397).

‘Uthmān ibn Zā’idah (رحمه الله) zei:

Sufyān gaf mij een advies en zei: **“Meng je niet met een persoon van innovatie.”** *al-Ibānah*, (453).

Al-Fuḍayl ibn ‘Iyād (رحمه الله) zei:

“Ik heb de beste mensen gekend; zij waren allemaal mensen van de Sunnah, en zij verboden het omgaan met mensen van innovatie.”

as-Sunnah van al-Lālikā’ī, (267).

Ik zeg: hij was niet de enige die mensen waarschuwde voor de mensen van innovatie; vele geleerden hebben dit gedaan, en zij waren allen van Ahl as-Sunnah. denk dus niet dat de waarschuwing voor mensen van innovatie slechts van één of twee Salaf afkomstig is, maar van allen, o mijn geliefde broeder/zuster.

‘Abdullāh ibn al-Mubāarak (رحمه الله) zei:

“Pas op dat je niet zit met een persoon van innovatie.” *al-Ibānah*, (452).

Yaḥyā ibn Abī Kathīr (رحمه الله) zei:

“Wanneer je een persoon van innovatie op dezelfde weg tegenkomt, neem dan een andere weg.” Hetzelfde werd gezegd door al-Fuḍayl ibn ‘Iyād. *al-Ibānah*, (490–493).

Muqātil ibn Muḥammad (رحمه الله) zei:

‘Abd ar-Raḥmān ibn Maḥdī zei tegen mij:

“O Abū al-Ḥasan, zit niet met deze mensen van innovatie. Zij geven fatwa’s in zaken waar zelfs de engelen niet toe in staat zijn.” *al-Ibānah*, (456).²²

Al-Fuḍayl (رحمه الله) zei:

“Zit niet met een persoon van innovatie, want ik vrees dat de vloek op je neerdaalt.” *Shu‘ab al-Īmān*, (nr. 9472).

Hij zei ook:

“Wees voorzichtig met het binnengaan bij mensen van innovatie, want zij leiden af van de waarheid.” *as-Sunnah van al-Lālikā’ī*, (261).

‘Alī ibn Shaqīq (رحمه الله) zei:

Ik hoorde ‘Abdullāh ibn al-Mubārak (رحمه الله) op openbare bijeenkomsten zeggen: “Laat de overleveringen van ‘Amr ibn Thābit, want hij lastert de Salaf.” *Ṣaḥīḥ Muslim*, (1/16).

²² Zij bemoeien zich met extreem moeilijke, complexe of onjuiste zaken, spreken met teveel zelfvertrouwen over religieuze zaken en geven fatwa’s zonder kennis.

Hishām ibn ‘Urwah (رحمه الله) zei:

“Al-Ḥasan en Ibn Sīrīn zeiden: ‘Zit niet met mensen van begeerten, discussieer niet met hen en luister niet naar hen.’” Tahdhīb al-Kamāl, (6/111).

Ayyūb (رحمه الله) zei:

Sa‘īd ibn Jubayr zei: **“Ik zat bij Ṭalq ibn Ḥabīb, toen hij tegen mij zei: ‘Heb ik jou niet zien zitten bij Ṭalq ibn Ḥabīb? Zit niet met hem.’” Ayyūb zei: “Ik heb hem daar niet over geraadpleegd, maar het is de plicht van een moslim wanneer hij iets afkeurenswaardigs bij zijn broeder ziet, hem te adviseren.” ash-Sharī‘ah, (137).**

‘Alī ibn Abī Khālid (رحمه الله) zei:

Ik zei tegen Aḥmad ibn Ḥanbal: “Deze shaykh — een shaykh die bij ons aanwezig was — is mijn buurman. Ik heb hem gewaarschuwd tegen een man, en hij wil graag uw mening over hem horen: Ḥārith al-Qaṣīr - oftewel: al-Ḥārith al-Muḥāsibī.

Je zag mij met hem jaren geleden, waardoor je tegen mij zei: ‘Zit niet met hem en spreek niet met hem.’ Ik heb sindsdien niet met hem gesproken. Maar deze shaykh zit wel met hem. Wat zegt u over hem?”

Toen zag ik dat Imām Aḥmad (رحمه الله) rood werd in het gezicht, zijn halsaderen zwollen op en zijn ogen veranderden, en ik had hem nooit zo gezien. Hij begon hevig te bewegen en zei: **“Moge Allah hem geven wat hij verdient! Niemand kent zijn ware toestand, behalve degene die hem heeft meegemaakt en werkelijk kent. O wee, o wee, deze kent zijn ware toestand niet, behalve degene die hem heeft meegemaakt en werkelijk kent. Hij zat met al-Maghāzilī, Ya‘qūb en anderen, en hij bracht hen tot de gedachtegangen van Jahm. Zij zijn door hem vernietigd.”**

Toen zei de shaykh: **“O Abū ‘ Abdullāh, hij overlevert ḥadīth, is rustig en nederig in zijn gedrag...”**

Imām Aḥmad (رحمه الله) werd boos en zei:

“Laat je niet misleiden door zijn nederigheid en zachtheid.”

En hij zei ook: **“Laat je niet misleiden door zijn gebogen hoofd, want hij is een slecht persoon. Alleen iemand die hem kent, kent hem echt. Spreek niet met hem, hij verdient geen respect.”**

Moet je zitten met iedereen die ḥadīth van de Profeet ﷺ overlevert terwijl hij een innovator is (mubtadi‘)?! Nee! En toon geen respect, absoluut niet.” En hij bleef zeggen: ‘Die! Die!’ *Ṭabaqāt al-Ḥanābilah*, (325).

Ismā‘īl at-Ṭūsī (رحمه الله) zei:

Ibn al-Mubārak (رحمه الله) zei tegen mij: **“Vergezel de armen, en pas op dat je niet zit met een persoon van innovatie.”** *Shu‘ab al-Īmān*, (7/64).

Al-Firyābī (رحمه الله) zei:

“Sufyān ath-Thawrī verbood mij om met die en die te zitten,”

In andere woorden: een persoon van innovatie. *al-Ibānah*, (454).

Mufaḍḍal ibn Muhallal as-Sa‘dī (رحمه الله) zei:

“Als een persoon van innovatie, wanneer je bij hem zit, meteen zijn innovatie zou vertellen, dan zou je hem herkennen en van hem vluchten. Maar hij begint de bijeenkomst met de overleveringen van de Sunnah. Daarna komt hij met zijn innovatie, en misschien blijft die in jouw hart hangen. Hoe zul je die dan nog uit je hart verwijderen?” *al-Ibānah*, p. 394.

Tot slot prijzen wij Allah, de Verhevene, Die ons in staat heeft gesteld dit werk te voltooien. Wij vragen Hem dit gezegend te maken, nuttig te laten zijn voor de mensen, en het oprecht omwille van Zijn Nobele Aangezicht te aanvaarden.

Tevens spreken wij onze dank uit aan de Mashāyikh en geleerden wiens woorden en inspanningen een licht zijn voor de Ummah. Moge Allah hen rijkelijk belonen, hen verheffen in rang en hen barmhartigheid schenken. *En Allah weet het best.*

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

En de vrede en zegeningen zij op onze Profeet Muḥammed, zijn familie en metgezellen.

Minhâj Al-Muslim